

1r.

MAIG 2005

MANIFEST

El nostre compromís en el treball, ÉS TRANSFORMADOR?

Aquest PRIMER DE MAIG torna a fer-nos recordar la història de patiment, lluita i conquestes del moviment obrer.

Però una mirada atenta al nostre món ens obre els ulls a una realitat punyent, on els interessos del capitalisme globalitzat generen empobriment i dependència en molts països i en moltes persones.

Continua, doncs, sent una data per a denunciar com, en favor d'un mal comprès progrés, cada vegada més persones veuen retallats els seus drets, conquistats amb tant d'esforç, o en el pitjor dels casos, anul·lada la dignitat com éssers humans.

- Una economia "pròspera" que és capaç de moure en un any, en transaccions borsàries, 636.865 milions d'Euros (Borsa espanyola durant el 2004) però que ignora que amb només un 3% d'aquests diners (19 mil milions) podria reduir-se a la meitat la fam i la pobresa en el món.
- Unes empreses que necessiten una major competitivitat i veuen com un perill per al creixement econòmic la revaloració anual segons la inflació del Salari Mínim Interprofessional, avui de 513 € al mes (comunicats de Gener de 2005 de la CEOE).
- Un dret al treball que es comprèn com un augment de la temporalitat, 92 de cada 100 contractes, gairebé cinc milions de treballadors en tot l'Estat. Una temporalitat que està associada en la major part d'ocasions als accidents laborals, dos de cada tres accidents greus els sofreixen treballadors temporals.
- Processos de deslocalització d'empreses (MINIWATT, LEVIS, SAMSUNG, PHILIPS), que busquen augmentar els seus beneficis a costa de trobar treballadors més sotmesos a la precarietat, amb menys proteccions legals o sense llibertats sindicals, al mateix temps que tanquen els ulls a la responsabilitat social que contreuen amb qui es queda sense ocupació.

Aquestes són mostres de l'existència d'un conflicte social que adquireix una dimensió universal, i que posa en evidència com la dignitat de les persones i la seva realització queden supeditades a les exigències dels processos productius, reduint-les a simples instruments al seu servei.

Unes exigències que tenen conseqüències degradants en les condicions de vida i de treball del món obrer:

- ❑ Enormes dificultats per a adquirir una seguretat vital (habitatge, salari regular, prejubilacions.).
- ❑ Pèrdua del sentit humà i humanitzador del treball.
- ❑ Ruptura de les relacions familiars, de parentesc, culturals i socials.
- ❑ Destrucció del temps de vida, el temps familiar, el temps social, que queden sotmesos al temps productiu.
- ❑ Fragmentació del propi món obrer, obrint una bretxa entre treballadors: home i dona, grans i joves, del propi país o vinguts de fora, estables i precaris, etc.

Unes conseqüències que manifesten d'arrel la contradicció que es dona entre la vida humana i el productivisme. El capitalisme genera una manera d'entendre la vida que ha pervertit les necessitats humanes per orientar-les a una espiral de consum i producció. Aquesta perversió margina les necessitats culturals i espirituals que estan fora d'aquesta espiral i anul·la les activitats humanes per conrear-les, viure-les i desenvolupar-les, impedit tota activitat.

Nosaltres, cristians i cristianes en el món obrer afirmem la primacia de la persona treballadora, sobre qualsevol altra dimensió de l'economia i dels processos de producció.

Estem cridats a què la nostra vida sigui plena de sentit, a través de la relació permanent amb Déu, amb els altres, amb la naturalesa i amb nosaltres mateixos.

Entenem què les necessitats de l'ésser humà i les activitats que desenvolupem per a satisfer-les, entre elles el treball, han d'estar orientades a afavorir aquesta vida plena.

De tot això se'ns plantegen crides a l'acció, al compromís:

- ❑ Hem de plantar cara a la flexibilitat i a la degradació de les condicions de treball que implica.
- ❑ Exigir ocupació estable i de qualitat per a combatre l'augment de la pobresa, la marginació i l'exclusió social que el mercat de treball promou.
- ❑ Denunciar la contradicció creixent entre les exigències productives i l'atenció a l'educació dels nostres fills i filles, i l'acompanyament i cura dels nostres majors.
- ❑ Promoure el protagonisme social dels joves i les joves, assegurant una formació digna i un accés al treball i a l'habitatge que s'allunyi de la precarietat i incertesa actuals.
- ❑ Superar les desigualtats que afecten especialment a les dones treballadores quant al tipus, qualitat i condicions de treball.
- ❑ Reivindicar la igualtat de tracte per als treballadors immigrants, la seva plena integració a partir d'unes condicions laborals justes i la seva dignitat com a persones.

Nosaltres cristians i cristianes en el món obrer no pararem en aquest esforç de transformació social i personal, al costat de les persones i organitzacions que s'obstinen a canviar aquesta situació de submissió a un model econòmic i de producció.

Apel·lem a una recuperació de la cultura obrera de participació política per a afrontar les situacions que afecten la vida de la major part del món obrer.

La nostra fe en Jesucrist ens crida a obstinar-nos a generar una cultura alternativa que trenqui amb el cercle de producció-consum, i promogui un nou estil de vida que tingui en compte la dignitat que mereixen els més empobrits.